

[Ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen.] i og for sig også på hr. Kurt Brauer, at han ventede ikke, jeg skulle gå nærmere ind derpå.

Kirkeministeren (Arne Fog Pedersen): Jeg skal blot føje et par ting til som svar til dem, der i særlig grad har beskæftiget sig med spørgsmål vedrørende lovforslaget om folkekirkens lønningsvæsen.

Hr. Langkilde omtalte det særlige system for København og Frederiksberg i kirkelig henseende. Det er rigtigt, at kirkeministeriet er det eneste fælles administrative organ for København, altså svarende til stift-øvrighederne ude i landet. Jeg kan egentlig ikke svare andet, end at det er historisk betinget og måske har sin rod bl. a. deri, at centraladministrationen og ministeriet nu engang ligger i København. Jeg kan godt føje til, at det er muligt, det skal ændres, men så vil jeg også gerne yderligere sige, at jeg tror, det vil være naturligere, om det spørgsmål tages op i forbindelse med det arbejde, der udføres på grundlag af kirkeministeriets administrationsudvalg, snarere end det hører hjemme i lønningskommissionen.

Jeg kan vist svare hr. Johan Nielsen og hr. Vestergaard Poulsen under ét, for de var begge inde på de vanskeligheder, som man måske kan befrygte der vil komme på grund af indplaceringen af præsterne i det 2. til det 9. år. Jeg kan godt selv forstå disse vanskeligheder, og jeg har også givet udtryk for, at jeg kunne dele opfattelsen, men jeg må dog samtidig sige, at man må være klar over, at det, det drejer sig om her, er en fælles lønninglov for staten, for folkeskolen og for folkekirken, og man må så også drage konsekvenserne deraf.

For folkekirkens vedkommende er forhandlingsresultatet blevet tiltrådt af Den Danske Præsteforening, af Sammenslutningen af tjenestemandsansatte Kirkefunktionærer, af statens lønnings- og pensionsvæsen og naturligvis af kirkeministeriet selv. Der er ikke forhandlet hen over hovedet på nogen gruppe, heller ikke hen over hovedet på præsterne. De ønskede yderligere selv at komme med under denne lønningsordning og ikke at fortsætte under den indtil nu gældende præstelønningslov.

Jeg kan føje til, at det er næsten ugør-

ligt, når så mange forskellige lønninger skal bringes på én fællesnævner, andet end at der må blive skævheder og vanskeligheder så det ene og så det andet sted, og hvis man forsøgte at rette op på nogle af de vanskeligheder, som her er nævnt, så ville der utvivlsomt blive vanskeligheder andetsteds.

Når jeg alligevel går ind for det hele, også uden betænkeligheder, så skyldes det, at præsterne bliver ikke snydt. Det er rigtigt, at der strækkende sig over en periode på henved en halv snes år er en nedgang i lønnen på ca. 11.000 kr., men jeg må samtidig tilføje for at fuldende billedet, at præsterens livsløn — altså deres indtjening livet igennem — ligger efter nyordningen ca. 20.000 kr. højere end nu. Læg dertil differencen på de 10.000-11.000 kr. inden for de første aldersgrupper, så vil man forstå, at der bliver taget revanche senere hen. Så jeg må sige, at jeg kan ikke klage, synes jeg. Jeg må gå ind for regeringens forslag også på dette punkt.

Endelig ironiserede hr. Johan Nielsen på meget festlig vis over de sportler og særlige tillæg, der ydes. Jeg har også stiftet bekendtskab med disse undertiden mærkelige honorarer og mindes Hans Scherfigs festlige fremstilling i en af sine romaner. Man følte sig i øvrigt næsten hensat også til Holbergs Erasmus Montanus ved spørgsmålet om, hvorvidt man vil have groft eller fint sand eller slet og ret jord. Det gik nu ikke så vidt, for det er jo ikke præsterne, det drejede sig om, men organister og kirkefunktionærer.

Jeg må nu tilstå — men det er jo ikke min personlige vurdering, der skal være gældende — at jeg personlig ser nu ikke så stor en ulykke i, at der er lagt lidt hindringer i vejen for at få sunget „Kun en dag, et øjeblik ad gangen“ i kirken. Brudevalsen — undskyld, brudemarchen må det vel være eller Riberhusmarchen eller hvad det er for noget — skal der betales ekstra for, men det er, når man forlanger ting, der er ud over det sædvanlige.

Må jeg have lov til til sidst at knytte et par bemærkninger til hr. Morten Langes betragtninger. Hr. Morten Lange ville sågar påstå, at lovforslaget om folkekirkens lønningsvæsen er grundlovsstridigt. Det er jo ikke så lidt. Hr. Morten Lange tilføjede, at der står et eller andet sted i grundloven